

Olympijští medailisté a filatelie (77)

XXIII. OLYMPIJSKÉ HRY LOS ANGELES 1984

(16. část)

JACHTING – pokračování

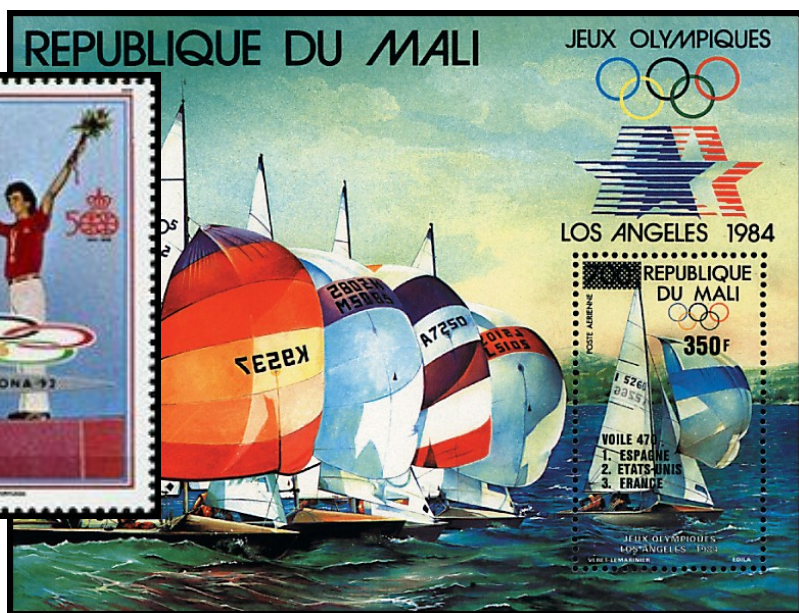
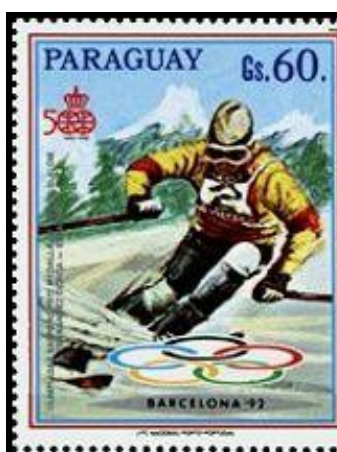
MOLINA CARRASCO Roberto (Španělsko) – zlato ve třídě 470 (spolu s Louis Doreste)

(viz reprodukce u Španělsko)

FM	Z	Konžská dem. republika	1984	Yv. A327 (A325/8)	Mi. 982 (980/3)
		ROVNÍKOVÁ GUINEA	1993	Yv. 295 (292/5)	Mi. 1763 (1760/3)
		MALI	1984	Yv. BF 23	Mi. BF 25 (1023)
		MAURETÁNIE	1984	Yv. A226 (A224/7)	Mi. 838 (836/9)
		PARAGUAY	1989	Yv. A1122 (A1119/23)	Mi. 4307 (4304/8)
				Yv. MF 2382a	Mi. MF Kb. 4279
				(hodnota s Ochoa, vpravo dole s posádkou)	
				Yv. A 1114 (2436/9+A1144)	Mi. 4399 (4395/9)
				(Yv. A 1222 s přetiskem „Atenas 100...“)	
				Yv. MF. A 1198a	Mi. MF Kb. 4536
				Yv. 2925 (2916/25)	Mi. 3191 (182/91)

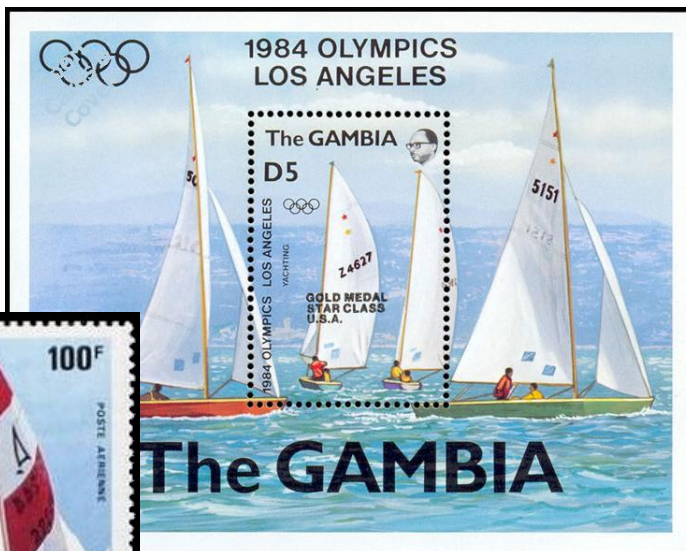
ŠPANĚLSKO

1994

USA – zlato ve třídě Létající Holanďan (posádka ve složení Jonathan McKee a William Carl Buchan)
 FM Z **Konžská dem. republika** 1984 Yv. A328 (A325/8) Mi. 983 (980/3)
GUINEA 1985 Yv. 758 (756/9+A173/4) Mi. 1014 (1012/7)
 Yv. 785 in BF Mi. BF 124 (BF 122/7)
MAURETÁNIE 1984 Yv. BF 43 Mi. BF 59 (840)

USA – zlato ve třídě Star (posádka ve složení William Earl Buchan a Steven Richard Erickson)
 FM Z **GAMBIA** 1984 Yv. BF18 Mi. BF 17 (582)

USA – zlato ve třídě Soling

FM	Z	Konžská dem. republika 1984	Yv. A326 (A325/8)	Mi. 981 (980/3)
		MAURETÁNIE 1984	Yv. A227 (A224/7)	Mi. 839 (836/9)

USA – stříbro ve třídě 470

FM	Z	MALI 1984	Yv. BF 23	Mi. BF 25 (1023)
----	---	------------------	-----------	------------------

van den BERG Stephan (Nizozemí) – zlato ve windsurfinhu

FM	Z	Konžská dem. republika 1984	Yv. A325 (A325/8)	Mi. 980 (980/3)
		MAURETÁNIE 1984	Yv. A224 (A224/7)	Mi. 836 (836/9)

XXIV. OLYMPIJSKÉ HRY SOUL 1988

(1. část)

LEHKÁ ATLETIKA

ANTIBO Salvatore (Itálie) – stříbro v běhu na 10000m

FM	Z	GUYANA 1988	Yv. BF20F (20E/H)	Mi. BF43 (41/50)
----	---	--------------------	-------------------	------------------

(na okraji spolu s Boutayeb, viz reprodukce ve zlatě nebo stříbře)

AOUITA Saïd (Maroko) – bronz v běhu na 800m

(filatelistický materiál viz XXIII. Olympiáda)

ASHFORD Evelyn (USA) – zlato ve štafetě na 4x100m a stříbro v běhu na 100m v soutěži žen

(filatelistický materiál viz XXIII. Olympiáda)

AVDEENKO Gennadi (SSSR) – zlato ve skoku vysokém

FM	Z	UGANDA 1989	Yv. 544 (543/6)	Mi. 639 (638/41)
----	---	--------------------	-----------------	------------------

BAUMANN Dieter (NSR) – stříbro v běhu na 5000m

FM	Z	DOMINIKA 1994	Yv. 1651 (1650/1)	Mi. 1881 (1880/1)
		NĚMECKO 1994	poštovní lístek na pomoc sportu č. 8	
		GRENADA GRENADÍNY 1989	Yv. 974 (972/5)	Mi. 1117 (1111/8)

BONDARENKO Olga (SSSR) – zlato v běhu na 10000m v soutěži žen

FM	Z	ANTIGUA a BARBUDA	1995	Yv. 1855 (1850/5)	Mi. 2146 (2141/6)
		BARBUDA	1996	Yv. 1593 (1588/93)	Mi.
				(Antigua Yv. 1855 s přetiskem „Barbuda“)	
		NIKARAGUA	1992	Yv. 1692 (1687/93)	Mi. 3155 /3150/6)

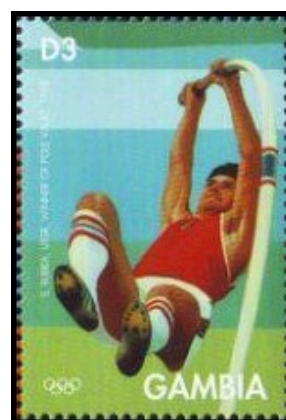
BORDIN Gelindo (Itálie) – zlato v běhu maratonském

FM	Z	AIUTAKI	1988	Yv. 473 (472/5)	Mi. 639 (638/41)
		GHANA	1989	Yv. 974 (973/7)	Mi. 1232 (1231/5)

BOUTAYEB Moulay Brahim (Maroko) – zlato v běhu na 10000m

FM	Z	GUYANA	1988	Yv. BF20F (20E/H)	Mi. BF43 (41/50)
----	---	---------------	------	-------------------	------------------

(na okraji spolu s Antibo, viz reprodukce ve zlatě nebo stříbře)

BRISCO Valerie (USA) – stříbro ve štafetě na 4x400m v soutěži žen
(filatelický materiál viz XXIII. Olympiáda)

BRYZGINA Olga (SSSR) – zlato v běhu na 400m a zlato ve štafetě na 4x400m v soutěži žen

FM	Z	GUYANA	1996	Yv. 4172 (4166/74)	Mi.
----	---	---------------	------	--------------------	-----

BUBKA Sergey (SSSR) – zlato ve skoku o tyči

FM	Z	ANTIGUA a BARBUDA	1999	Yv. 2053 (2021/9)	Mi. 2360 (2358/75)
		BARBUDA	1997	Yv. 1745 (1745/53)	Mi.
				(Antigua Yv. 2023 s přetiskem „Barbuda“)	
		GAMBIA	1996	Yv. 2172 (2170/8) v MF	Mi.
		St. VINCENT	1996	Yv. 2964 (2960/8)	Mi.
		UKRAJINA	1992	Yv. 176 (175/7)	Mi. 84 (83/5)

CHRISTIE Linford (Velká Británie) – stříbro v běhu na 100m a stříbro ve štafetě na 4x100m
(filatelický materiál viz XXV. Olympiáda)

CRUZ Joaquim (Brazílie) – stříbro v běhu na 800m
(filatelický materiál viz XXIII. Olympiáda)

DAMILANI Maurizio (Itálie) – bronz v chůzi na 20km
(filatelický materiál viz XXII. Olympiáda)

Z italského originálu přeložil Laco Kajaba

Pokračování příště

Coubertin sa lúčil v Prahe

Pre slávu
športu

Významným medzníkom v dejinách medzinárodného olympijského hnutia sa stal VIII. olympijský kongres, ktorý zasadal v dňoch 24. mája - 6. júna 1925 v hlavnom meste našej vlasti v Prahe. Filatelisticky ho môžeme dokumentovať dnes už zriedkavou strojovou pečiatkou používanou na poštovom úrade Praha 25 (1). Išlo vlastne o dva kongresy, technický a pedagogický. Coubertin vo svojom úvodnom vystúpení podčiarkol potrebu spolupráce MOV, národných olympijských výborov a medzinárodných športových federácií pri rozvoji olympijského hnutia. Okrem iného povedal: „Olympijské hry nie sú výsadou niektorej krajiny alebo rasy a nesmú byť monopolom niektorých skupín. Patria celému svetu. Všetky národy bez výnimky k nim majú patriť a všetky druhy športov v nich majú rovnaké právo.“

Kongresu predchádzalo zasadanie MOV, na ktorom došlo k zásadnej personálnej zmene na čele hnutia. Coubertin, vtedy 62-ročný (2), odolal nátlaku a vytrval vo svojom už dávnejšie ohlásenom rozhodnutí odstúpiť z funkcie predsedu MOV. Ani intervencia vtedajšieho ministra zahraničných vecí ČSR dr. Eduarda Beneša (3), ktorý sa spolu s prezidentom Masarykom (4) o olympizmus živo zaujímal, nepomohla a tak bol za jeho nástupcu zvolený Belgičan Henri de Baillet-Lattour (5). Coubertin odstúpil po 29 rokoch činnorodej funkcionárskej práce pre hnutie, ktorému zasvätil celý život. Bol zvolený za doživotného čestného predsedu MOV a z diaľky sledoval jeho ďalší vývoj. Napísal svoje Olympijské pamäti, ktoré patria do knižnice každého z tých, ktorí sa zaujímal o dejiny olympijského hnutia.

Odhliadnuc od sympatií, ktoré požíval u československej politickej špičky, bol pre Coubertina jedným z dôvodov zvolať olympijský kongres práve do Prahy dlhoročný priateľský vzťah k dr. Jiřímu Guthovi-Jarkovskému. Tento gymnaziálny profesor a spoluzakladateľ MOV bol v tých časoch ceremoniarom prezidenta republiky.

Československá pošta si konanie olympijského kongresu pripomenula i vydaním série piatich poštových lístkov s prítlačou (6). Pozoruhodné sú tým, že sa na nich prvý raz vyskytli všetky „olympijské“ farby. Kompletná séria niesla totiž prítlače vo farbe modrej, čiernej, červenej, žltej a zelenej. Išlo vlastne o pretlačenie nákladu celín vydaných 7. marca toho istého roku, ktorým naša poštová správa pripomenula 75. narodeniny prezidenta-osloboditeľa. Ich náklad nebol veľký (5000 kusov), no dodnes sa dajú zohnať pomerne

ľahko, lebo väčšina z nich skončila v zbierkach filatelistov a tak sa dodnes zachovala. Na rozdiel od minule spomínanej gréckej známky je tu situácia opačná - skutočne poštou prepravené kusy sú značne vzácnejšie ako tie s príležitostnou ručnou pečiatkou, akú vidíte na obrázku č. 6. Tento kúsok je však vzácny niečím iným - prítlač na ňom je dôsledkom posunu pri pretlačení asi o 11 mm nižšie, než je jej normálna poloha. Posun bol zistený len na malom počte exemplárov s červenou prítlačou a cena takéhoto kusa je pomerne vysoká. O zvláštnostiach ručnej pečiatky si povieme v budúcej kapitole. A môžem prezradiť, že ani tým sa filatelistické pozoruhodnosti, súvisiace s materiálmi, vydanými čs. poštou k tejto významnej udalosti, nekončia.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Praha dejiskom olympijského kongresu

Pre slávu
športu

Technický kongres, ktorý bol súčasťou VIII. olympijského kongresu, prijal množstvo doplnkov olympijských poriadkov. Najvýznamnejším však bolo rozhodnutie o pravidelnom usporadúvaní zimných olympijských hier, ktoré sa podarilo presadiť proti zomknutému odporu severských krajín, ktoré dali svetu prvé lyže. Obrázok 2500 rokov starej lyže, nájdenej v Ovrebo v Nórsku, je námetom obrazovej časti FDC, ktorou si nórska pošta pripomenula skutočnosť, že práve táto krajina je pravlasťou lyžiarskeho športu (1). Romantika na nás dýcha z obrázka dámy v dlhej sukni a slušivej čiapočke, ktorá vykračuje do mierneho kopčeka a elegán v šiltovke predvádza klasický „telemark“. Nuž, ešte v predvojnovom období skákali orli mostíkov v šiltovke, kde boli v tých časoch prilby a aerodynamické kombinézy. Ale telemark zostal a veru mnohí z dnešných slávnych skokanov s ním má ešte kedytedy problémy. A boli i takí, čo sa ho nenaučili nikdy...

Pečiatka na obálke prvého dňa je z Morgedalu, rodiska mnohých vynikajúcich lyžiarskych klasikov, a jeho námetom je to najlacnejšie „povrazové“ viazanie, o akom už nik nechýruje, no kedysi patrilo k výbave odvážnych mužov na snehových pláňach Morgedalu. Ajhľa, čo všetko nám povie jediná obálka prvého dňa.

Nemenej závažným rozhodnutím bolo prehlásenie Týždňa zimných športov, ktorý prebehol v Chamonix v januári 1924, so spiatočnou platnosťou za I. zimné olympijské hry. A tak sa Severania prestali báť o svoj monopol a priatelia zimných športov sa stali definitívne súčasťou olympijskej rodiny. Francúzska pošta si usporiadanie súťaží v Chamonix pripomenula strojovou propagačnou pečiatkou. Tá na obr. č. 2. je na pohľadnici, ktorú poslal svojmu kamarátovi neskorší čs. hokejový reprezentant Švihovec. Líčna strana pohľadnice (3) zachytáva záber z dramatického hokejového duelu a pri podrobnom pohľade zistíme, že ide o hráčov v českých dresoch. Samozrejme, nie je to záber z r. 1924, hoci i to sa vydavateľom pohľadníc napr. na OH v Paríži podarilo. Ku koncu hier už boli k dispozícii fotopohľadnice z olympijských duelov. Na tejto vidíme dres, ktorý pripomína pásikmi modernú pyžamu, s českým levom na prsiach. A keď popátrame v dokumentácii, zistíme, že české národné hokejové mužstvo hralo naposledy v Chamonix v r. 1913 a práve v tej sezóne používalo takéto dresy. Stojí to chvíľu štúdia a treba vlastniť „tú správnu“ literatúru. A keďže na obrázku poznať veľké postavy nášho hokeja, niet sa čo diviť, že mladý adept umenia hokejového si vybral práve túto pohľadnicu.

Naším zástupcom sa na prvom olympijskom turnaji príliš nedarilo, kruté prehry, predovšetkým tá od Kanady v pomere 0:30, však vystihovali priepastný rozdiel úrovne európskeho a kanadsko-amerického hokeja. Bronz z Antverp, kde mal hokej letnú predpremiéru už v r. 1920, sme teda neobhájili.

Teraz sa však vráťme do Prahy, kde zasadá olympijský kongres a kde padajú vážne rozhodnutia. Naša poštová správa sa okrem v minulej kapitole spomínaných poštových lístkov a strojovej pečiatky prezentovala i ručnou pečiatkou, o ktorej si povieme viac. Prvý deň jej použitia bol 24. máj, ako vidíme na obr. č. 4, kde je ňou opečiatkovaná známka z trojkusovej série, ktorá bola ďalším príspevkom našej pošty k propagácii kongresu. Ide, podobne ako u celin, o pretlač na jubilejných známkach z r. 1923, ktoré vyšli pri príležitosti 5. výročia vzniku CSR. Polkruhová pretlač vo francúzštine bola realizovaná v dvoch farbách, na 50 hal. a 1 Kč známke v modrej, na hodnote 2 Kč v červenej. To „Kč“ nech čitateľa nemätie, tak sa v tých časoch oficiálne skracoval názov čs. menovej jednotky. Cenový údaj na tejto emisii však bol zhodou okolností v halieroch. Už základná jubilejná séria lákala nepoctivcov k falšovaniu, hoci to pri pomerne kvalitnej tlačiarskej technike nebol ľahký oriešok. O to viac bola ohrozená pretlačová séria, ktorej cena bola už v tých časoch mnohonásobne vyššia ako cena pôvodnej. A tak sa falšovalo hlava-nehlava. Kvalitne i menej kvalitne, sem tam až šlen-driansky, vtedy keď si falšovateľ nedal ani tú prácu, aby si obstaral patričnú farbu na falošnú pretlač a urobil ju jednoducho čiernu, hoci taká sa oficiálne nikdy nepoužívala. Na záver však to najpozoruhodnejšie. Hoci sa úsilie podvodníkov honorovalo podľa trestného zákona, ich výrobky sú dodnes také populárne, že cena fälz pretlačí emisie „olympijský kongres“ je podstatne vyššia ako cena pravých pretlačí, ktoré už tiež nie sú najlacnejšie!

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Priekopník Bonacossa

Na svojom pražskom zasadnutí, ktoré sa konalo v rámci olympijského kongresu, prijal MOV za člena talianskeho športového funkcionára grófa Alberta Bonacossu. Tento v mladosti aktívny športovec (tenis, auto a motošport) je pre nás filatelistov pozoruhodný tým, že bol jedným z priekopníkov tematickej športovej a olympijskej filatelie. Za svoje zásluhy o talianske olympijské hnutie sa dostal i na známku San Marína (1) v sérii, ktorou si tamjšia poštová správa pripomenula významné postavy Medzinárodného olympijského hnutia - predsedov MOV. S viacerými z týchto známok sme sa už stretli, niektoré nás čakajú v ďalších kapitolách. Bonacossa bol jediný, ktorému sa tejto cti dostalo, hoci predsedom MOV nikdy nebol.

Po smrti Alberta Bonacossu sa ako najvyššie uznanie za známkovú tvorbu so športovou a olympijskou tematikou udeľovala v rokoch 1952-1955 štyri razy medaila nesúca jeho meno. Oceňovala sa tak najkrajšia známka sveta. Pri príležitosti prvého udelenia medaily používal taliansky olympijský výbor v r. 1954 jeden jediný deň odtlačok výplatného stroja, ktorý pripomínal túto udalosť (2). Ide o vzácnu ozdobu exponátov venovaných tejto problematike, pretože sa predpokladá, že počet odtlačkov nepresiahol 500 kusov. A nie všetky sa do dnešných dní zachovali...

Odtlačok sa zväčša nachádza na pohľadnici, na líčnej strane ktorej je v hnej farbe reprodukováaná víťazná známka prvého ročníka súťaže. Je ňou známka podľa návrhu luxemburského výtvarníka Jeana Jacobyho, s menom ktorého sme sa stretli v nedávnej kapitole venovanej olympijským umeleckým súťažiam na OH 1924 v Paríži. Získal tam zlatú medailu a ocenenie Bona- cossovou medailou bolo po 29 rokoch potvrdením jeho kvalít. Námetom víťaznej známky je prekážkový beh (3) a pochádza zo 6-kusovej série, ktorou si luxemburská pošta pripomenula XV. olympijské hry v Helsinkách v roku 1952. Pozoruhodná je skutočnosť, že práve v Helsinkách získalo Luxembursko svoje prvé olympijské zlato, ak nerátame práve to Jacobyho z Paríža, lebo medaily v umeleckých súťažiach sa do historických tabuliek nezarátavajú. Získal ho míliar Barthel víťazstvom v behu na 1500 m v novom olympijskom rekorde. A dodnes zostal jediným olympijským víťazom z tejto krajiny.

Tradíciu pekných športových známok má náš južný sused - Maďarsko. Pamätám sa, že už v mladosti boli naším chlapčenským ideálom „kosoštvorce“ a medzi nimi práve tie, vydané pri príležitosti otvorenia Népstadionu. To som ešte nevedel, že práve v roku, keď som sa narodil, bola najkrajšou 30 fil. známka z tejto „dlhej“ 10-kusovej série. Jej autorom bol dlhoročný špecialista na športové motívy József Vertel, ktorý prispel do našich zbierok nejedným pekným kúskom. V sérii, o ktorej je reč, je na 2-forintovej známke zachytený legendárny Ferenc Puskás, ktorý neskôr emigroval a stal sa hviezdou Realu Madrid. Najvyššie ocenenie však získal „motýlik“ (4).

Pre slávu športu

O rok neskôr sa konali vo Švajčiarsku 5. MS vo futbale a klasická futbalová lopta s mapou sveta ako pozadím sa stala motívom príležitostnej známky ktorá zároveň pripomenula 50. výročie založenia FIFA (5). H. Schwarzenbachovi jeho výtvarný nápad priniesol najvyššie ocenenie. Išlo opäť o známku tlačenú v Chaux de Fonds, sídle slávnej firmy Courvoisier. Pozor, nejde o výrobcu koňaku! Hoci zhoda názvov je úplná, v tomto prípade ide o producenta krásnych známok, ktoré si vo Švajčiarsku už dlhé desaťročia objednávajú mnohé krajiny Európy i zámoria.

Najkrajšou športovou známkou roku 1955 sa stala sanmarinska, venovaná zimným olympijským hrám v Cortine d'Ampezzo. Nezná krasokorčuliarka Corrada Manciolino (6) je vrcholnou ukážkou jeho tvorby. I on, podobne ako Vertel vytvoril množstvo známok tohto žánru, no modrá víla ľadu je zrejme najkrajšia. Pozoruhodné pritom je, že ani raz nezvíťazila známka tlačená z rytiny, klasického a najnáročnejšieho spôsobu výroby týchto malých umeleckých diel. Bonacossova medaila sa však udeľovala v období, keď ocelorytina upadala a svet i filatelisti boli očarení dokonalou, pestrou, no predsa z hľadiska staromilských fajnsmekerov trochu „plagátovou“ technikou ofsetu.

Na počesť Alberta Bonacossu sa však udeľovala i ďalšia trofej. Bol ňou pohár, nazvaný jeho menom. Jeho držiteľom sa stávali tie národné olympijské výbory, ktoré sa výrazne zaslúžili o propagáciu olympijskej myšlienky. Jeden z prvých ocenených bol NOV Iránu, ktorý túto trofej získal na základe rozhodnutia MOV pri príležitosti 10. výročia svojho založenia v r. 1956. Alegorický lev so šablou a vychádzajúcim slnkom symbolizuje krajinu dávnych športových tradícií, ktorej športovci už v 50-tych rokoch získavali olympijské vavriny (7). A ako sa patri na národ bojovníkov, dedičov Kýry, Dáreia a Xerxa, ich disciplínou bolo zápasenie.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSC

Olympijský kongres 1925

Pre slávu
športu

Dejiskom slávneho zasadania MOV bola počas olympijského kongresu v roku 1925 pražská staromestská radnica (1). Krásny pohľad od domu „U minuty“ k radnici a Týnskemu chrámu je námetom 5-korunovej známky vydané k 10. výročiu vzniku Československa. Okrem bežného zúbkovania 13 3/4 sa známka ojedinele vyskytuje i so zúbkovaním 12 1/4. Je to zdanlivo malý rozdiel, len 1,5 zúbka na 20 mm hrany známky, no cenový rozdiel je priepastný. Znáмка na obrázku (1) pochádza z darčekových albumov, ktoré rozdával vysokopostaveným osobám minister pôšt. Tie sa od bežných známok, ktoré bolo možno kúpiť na poštových úradoch či v trafikách, líšili práve zúbkovaním. Samozrejme, pravý kus musí byť overený znalcom, lebo v súčasnosti už nie je problém sériou ihiel príslušnej veľkosti urobiť z párkorunovej známky pártisickorunovú. Svoju službu v exponáte však urobí i známka bežná, no znalec, a tým by člen jury mal byť, ocení práve ten vzácny kúsok.

I ďalšie pražské budovy majú vzťah k filatelickej stránke olympijského kongresu. Príležitostná pečiatka, ktorú vidíme na leteckom doporučenom liste (2), sa používala len na pražskej hlavnej pošte známej ako Praha 1, ako to môžeme vyčítať z R- nálepky vľavo dole. Používali ju i príležitostne krátkodobé činné poštové prepážky v Národnom múzeu (3) a Tyršovom dome (4). Tyršov dom, sídlo Obce sokolskej, sa zatiaľ na známku nedostal. Dlhé roky slúžil ako Múzeum telesnej výchovy a športu a len pred nedávnom sa vrátil do rúk pôvodných majiteľov. Nachádzame ho na propagačnej nálepke VIII. sletu všesokolského. Predávala sa za minimálnu sumu 10 halierov, ktoré však znamenali pri vysokom náklade a obetavosti sokolov, ktorí ju masovo používali, dôležitý prínos do pokladne hnutia. Na krásnych dobových sieťových pohľadniciach už na ňu bolo vynechané miesto vedľa známky a ponechať „vzývavo“ pripravený priestor prázdny znamenalo prezentovať sa pred adresátom sletového pozdravu ako nenapraviteľný skupáň. Pozoruhodné je, že nepredané zvyšky jubilejnej série z roku 1923, ktorú už pretlač zmenila na príležitostné vydanie k olympijskému kongresu, pošta opäť pretlačila. Tentoraz pre propagáciu sokolského sletu.

Sokolské hnutie zmenilo v priebehu niekoľkých desaťročí svoj postoj k olympizmu. Staromilskí zástancovia výlučnosti telesných cvičení, odmietajúci iné druhy športovej aktivity, predovšetkým však športové hry, neubránili svoje

pozície. Na olympijské hry, na ktoré sa pôvodne hľadalo ako na rivala, začína sokolstvo vysielat svojich zástupcov. A vzhľadom na ich športovú vyspelosť ani neprekvapí skutočnosť, že prvú zlatú olympijskú medailu získal pre našu republiku práve Bedřich Šupčík. Na OH v Paríži zvíťazil v dnes už dávno neolympijskej disciplíne – šplhu na lane. Jeho čas na 8-metrovom lane 7,2 s bol považovaný v tých časoch za svetový rekord v šplhu bez prírazu. Spolu s ďalšími členmi sokolského družstva získal v ostatných gymnastických disciplínach spolu 9 medailí a 50 bodov v neoficiálnom olympijskom hodnotení krajín.

Na záver kapitoly venovanej filatelickej histórii tejto významnej udalosti v dejinách svetového i nášho olympijského hnutia sa vráťme k vzácnym leteckým obálkam (2) a jej príležitostným pečiatkam. Pre tri prepážky vyryl rytec tri pečiatky, ktoré sa od seba líšia číslom „5“ v letopočte i kresbou hviezdíček a polohou písmen českého a francúzskeho textu v pečiatke. Okrem oficiálne používanej čiernej farby sa pečiatka výnimočne vyskytuje i v červenej, fialovej a modrozelenovej farbe. Ide o vzácne skúšobné odtlačky z prvého dňa použitia. Nakoniec sa však pošta rozhodla pre „tradičnú“ farbu a pokusy o farebnú inováciu, ktorá zakrátko skutočne u iných pečiatok nastala, sú vysnívanou ozdobou vrcholných exponátov nášho žánru. A ešte jednu vec dokumentuje naša celistvosť (2). List podaný 5. VI. o 16. hodine na pošte Praha 1 na Jindřišskej ul. letel na druhý deň o siedmej ráno do Viedne, kam dorazil o jedenástej. Odpoľudňajšia pošta ho doručila adresátovi. A lietalo sa na dvojplošníkoch či jednoplošníkoch rýchlosťou okolo 100-120 km/h...

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.